

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-28/15

**Koninklijke KPN NV a další
proti
Autoriteit Consument en Markt (ACM)**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven)

„Řízení o předběžné otázce — Společný předpisový rámec pro elektronické komunikační sítě a služby — Směrnice 2002/21/ES — Články 4 a 19 — Vnitrostátní regulační orgán — Harmonizační opatření — Doporučení 2009/396/ES — Právní dosah — Směrnice 2002/19/ES — Články 8 a 13 — Operátor, který byl označen za operátora s významnou tržní silou na určitém trhu — Povinnosti uložené vnitrostátním regulačním orgánem (VRO) — Regulace cen a povinnost nákladového účetnictví — Sazby za ukončení volání v pevných a mobilních sítích — Rozsah přezkumu, který může vykonávat vnitrostátní soud ve vztahu k rozhodnutím vnitrostátního regulačního orgánu“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. září 2016

1. *1. Sbližování právních předpisů — Oblast telekomunikací — Sítě a služby elektronických komunikací — Právní rámec — Směrnice 2002/19 a 2002/21 — Přezkum rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, kterým se ukládají cenové povinnosti na trhu ukončení volání, který se odchyluje od doporučení Komise, vnitrostátním soudem — Neexistence pravomoci odchýlit se od tohoto doporučení — Meze — Důvody spojené se zvláštním charakterem trhu*

(Článek 288 SFEU; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19, články 12 a 13 a směrnice 2002/21, čl. 4 odst. 1, doporučení Komise 2009/396)

2. *2. Sbližování právních předpisů — Oblast telekomunikací — Sítě a služby elektronických komunikací — Právní rámec — Směrnice 2002/19 a 2002/21 — Přezkum rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu, kterým se ukládají cenové povinnosti na trhu ukončení volání, vnitrostátním soudem — Posouzení přiměřenosti — Přípustnost — Povinnost prokázat účinné naplňování cílů stanovených v uvedených směrnicích — Neexistence*

(Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19, čl. 8 odst. 4 a článek 13 a směrnice 2002/21, články 6, 7 a 8; doporučení Komise 2009/396)

1. 1. Ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice 2002/21 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), ve znění směrnice 2009/140, ve spojení s ustanoveními článků 8 a 13 směrnice 2002/19 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), ve znění směrnice 2009/140, musí být vykládána v tom smyslu, že se vnitrostátní soudy projednávající právní spor týkající se zákonnosti cenové povinnosti, kterou uložil vnitrostátní regulační orgán (VRO) v případě poskytování služeb ukončení volání v pevných a mobilních sítích, mohou odchýlit od doporučení 2009/396 o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích v Evropské unii, v němž je doporučována metodika výpočtu nákladů „PURE BULRIC“ (*Bottom-Up Long-Run Incremental Costs*)

jakožto vhodné opatření k regulaci cen na trhu ukončení volání, pouze v případě, že mají za to, že to vyžadují důvody spojené s okolnostmi daného případu, zejména se zvláštním charakterem trhu dotčeného členského státu.

Z článku 4 odst. 1 rámcové směrnice totiž vyplývá, že právo na opravný prostředek zakotvené v tomto ustanovení musí být založeno na účinném mechanismu pro opravné prostředky, který umožňuje, aby skutkové okolnosti případu byly řádně posouzeny. Kromě toho je v uvedeném ustanovení uvedeno, že příslušný orgán rozhodující o takovém opravném prostředku, kterým může být soud, musí mít příslušné odborné znalosti pro účinný výkon svých funkcí. Vnitrostátní soud projednávající právní spor týkající se zákonnosti cenové povinnosti, kterou podle článků 8 a 13 přístupové směrnice uložil VRO, se tak může odchýlit od doporučení 2009/396; nicméně platí, že i když doporučení nemají závaznou povahu, vnitrostátní soudy mají povinnost na ně brát zřetel při rozhodování sporů, které jim byly předloženy, zejména pokud tato objasňují výklad vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem jejich provedení nebo pokud je jejich cílem doplnit závazné unijní předpisy.

(viz body 39, 40–43, výrok 1)

2. 2. Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátní soudy projednávající právní spor týkající se legality cenové povinnosti, kterou uložil vnitrostátní regulační orgán v případě poskytování služeb ukončení volání v pevných a mobilních sítích, mohou posoudit přiměřenost této povinnosti s ohledem na cíle uvedené v článku 8 směrnice 2002/21 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), ve znění směrnice 2009/140, jakož i v článku 13 směrnice 2002/19 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice), ve znění směrnice 2009/140, a zohlednit skutečnost, že účelem uvedené cenové povinnosti je prosazovat zájmy koncových uživatelů na maloobchodním trhu, který pro účely regulace nepříchází v úvahu.

Z článku 8 odst. 4 a z článku 13 přístupové směrnice a z článku 8 rámcové směrnice totiž vyplývá, že pokud VRO přijímá rozhodnutí, jímž ukládá operátorům takové cenové povinnosti, musí zajistit, aby tyto povinnosti odpovídaly cílům stanoveným v článku 8 rámcové směrnice a v článku 13 přístupové směrnice, a sice aby vycházely z povahy zjištěného problému, byly přiměřené a odůvodněné s ohledem na cíle stanovené v článku 8 rámcové směrnice, a že je možné je uložit pouze po konzultacích v souladu s články 6 a 7 posledně uvedené směrnice, a dále aby sloužily k podpoře účinnosti a trvalé hospodářské soutěže a maximalizaci výhod pro spotřebitele. Stejně tak vnitrostátní soud v rámci soudního přezkumu tohoto rozhodnutí musí zajistit, aby VRO dodržely veškeré požadavky, které vyplývají z cílů stanovených v článku 8 rámcové směrnice a v článku 13 přístupové směrnice. V této souvislosti skutečnost, že je cenová povinnost založena na doporučení 2009/396, nezabavuje vnitrostátní soud pravomoci přezkoumat přiměřenost těchto povinností s ohledem na cíle stanovené v uvedených člancích.

Naproti tomu vnitrostátní soud nemůže při soudním přezkumu rozhodnutí VRO od tohoto orgánu vyžadovat, aby prokázal, že cenová povinnost skutečně naplňuje cíle stanovené v článku 8 rámcové směrnice. Zatížení VRO takovýmto důkazním břemenem by ve skutečnosti pomíjelo okolnost, že přijímání regulačních povinností vychází z analýzy předpokládaného vývoje trhu, která pro účely nápravy zjištěných problémů v oblasti hospodářské soutěže zkoumá chování nebo náklady efektivního operátora. Podání takového důkazu, který se týká opatření zaměřených na budoucnost, je totiž nemožné nebo nepřiměřeně obtížné.

(viz body 48–51, 55, 58–61, výrok 2)